

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوت خداوند در آیه ۲۰ سوره مبارکه حشر کلمه «اصحاب النار و اصحاب الجنة» را بکار می برد. بنظر میرسه که معنی اون بشه یاران نار و جنت. اما در کتابی دیدم تعبیر «ساکنان آتش» و «یاران بهشت» بکار برده و اولش این طور حلاجی کردم که فرق است بین ساکن و یارا! از اول قرار نبود جهنمی، جهنمی باشد بلکه او خود غافل شد و وارد جهنم شده و حالا هم که وارد شده یار جهنم نیست که ساکن آن است و بعد ها شاید وارد بهشت شود! اما یار بهشت از اول بهشتی بوده! این را با خود گفتم و رفتم سراغ پاورقی آن مطلب که آدرس (حشر ۲۰) را داد اما دیدم در قران مجید برای نار و جنت هر دو یک تعبیر اصحاب بکار رفته و به المیزان حضرت علامه طباطبایی (ره) رجوع کردم و مطلب خاصی ذیل این آیه در این موضعی که گفتم نبود! نظرتان چیست آیات یا روایات موثقی درباره تایید تفکر بنده وجود دارد؟ یا فکر اشتباهیست؟ خیلی ممنونم. استاد ما که شخصی دعوات می کنیم شما رو نمیدونم. ارادتمند. یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هرچه هست معنای «اصحاب» یعنی کسانی که در مصاحبت و همراهی امری هستند و به همین جهت می توان گفت اصحاب نار و اصحاب جنت، آنهایی اند که همراه بهشت و جهنم می باشند حال یا آن همراهی برای اهل نار، ابدی است و یا پس از مدتی از آن راحت می شوند. موفق باشید